

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 104

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Concepció Obrador i Guzmán

Sessió celebrada dia 4 d'octubre de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 10129/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la millora dels programes de reforç i reducció del nombre de repetidors.. [1638](#)

2) RGE núm. 8446/18, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'harmonització dels continguts i taxes en l'Avaluació de Batxillerat per a l'Accés a la Universitat (EBAU).. [1644](#)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui...

(Remor de veus)

Falta gent, són les sis.

Qui falta?

Segon intent per començar aquesta comissió.

Bona tarda. senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions? Cap substitució.

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 10129/17 i 8446/18.

1) Proposició no de llei RGE núm. 10129/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la millora dels programes de reforç i reducció del nombre de repetidors.

Començam pel debat de la Proposició no de llei RGE núm. 10129/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la millora dels programes de reforç i reducció del nombre de repetidors.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Núria Riera, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. *Con su venia*, començarem. Bé, el Grup Parlamentari Popular va presentar ja fa més d'un any, un any i un mes, aquesta proposició no de llei, però de totes maneres encara que tenguim un any de vigència, és de plena actualitat, perquè, en general, les Illes Balears els darrers anys som una de les comunitats que tenen el nombre més elevat d'alumnes repetidors. I com a mitjana, encara que no sigui el més correcte fer mitjanes, però sí ens serveix per veure la situació, cada any repeteixen devers 6.000 i busques d'alumnes a les nostres illes. De fet, les dades demostren que aproximadament un 40% de joves, quan arriben als 15 anys han repetit almanco un curs i la mitjana nacional és d'un 31% i l'europea d'un 12%, la qual cosa ens dona una mica d'idea de quina situació ens trobam.

Aquesta repetició de curs de vegades és necessària i evidentment en aquells alumnes que tenen un retard maduratiu, o fins i tot que necessiten..., que per això es repeteix, aprofundir per assolir tot un seguit de conceptes i adquirir competències, però, per altra banda, té un altre aspecte, que no és d'èxit, des del punt de vista pedagògic, ja que de vegades pot produir una pèrdua d'autoestima, una baixada de rendiment, desmotivació, descrèdit social, a part del cost econòmic, ja des d'un punt de vista més objectiu, que el fet de repetir

ocasiona a una administració pública. De fet, aproximadament són 38 milions d'euros anuals que es podrien destinar evidentment a altres necessitats educatives, o que es podrien destinar fins i tot a edats més primerenques a intentar prevenir i millorar la situació d'aquests nins, per evitar arribar a aquesta situació.

La meua exposició parteix una mica de les dades reflectides a les memòries de l'IAQSE, que estudia tots aquests fets a nivell de Balears i assenyalava, a més, que en els centres públics hi ha més repetidors que en els centres concertats i que en els entorns desfavorits s'afavoreix la proporció de repetidors.

També l'anàlisi evidencia que el problema de Balears és de falta de mitjans, de falta d'atenció personalitzada, que això s'agreuja en els centres públics, sobretot en aquells que tenen alumnes nouvinguts, pel que ocasiona evidentment la diversitat i que les seves xifres són les pitjors a nivell nacional, tot i tenir la mateixa normativa d'aplicació.

L'IAQSE considera que la solució no és eliminar, com diem, la repetició, però sí establir estratègies complementàries, eficaces, ben dotades pressupostàriament, que permetin reduir aquestes xifres de repetició i fracàs, millorar la qualitat educativa i assignar recursos en conseqüència.

Per tant, des del Grup Parlamentari Popular presentem aquesta proposició no de llei, instam el Govern de les Illes Balears que s'aprovi un pla estratègic específic, concret, de seguiment, orientació i reforç per als estudiants amb baix rendiment; que es desplegui més en una sèrie de sessions complementàries, per exemple setmanals; que es faci un seguiment individualitzat, el que diem de l'educació personalitzada per poder fer el seguiment individualitzat a l'aula de cada alumne i que amb això es permeti reduir progressivament el fracàs escolar, el nombre de repetidors i pujar l'èxit, l'autoestima i totes aquelles conseqüències que donaria una millors resultats.

Per altra banda, també volem instam el Govern de les Illes Balears a incrementar la dotació pressupostària destinada a personal de suport, orientadors, psicòlegs i altres experts que puguin afavorir l'aplicació d'aquestes mesures complementàries. I per garantir que aquest pla o aquestes mesures o adaptacions concretes que s'adoptin tenen èxit, o a veure almanco el compliment que se'n fa, demanam que es reti compte en aquest Parlament de l'aplicació de l'esmentat pla, amb una determinada periodicitat, nosaltres pensam que podria ser semestral per operativitat administrativa, per acreditar aquesta aplicació i resultats.

Com els deia, és una PNL de fa més d'un any, però no obstant està de plena actualitat pels resultats que tenim estancats, sobretot aquests darrers 3 o 4 anys d'aquesta legislatura. Jo no sé si la resta de partits voldran donar suport a aquesta proposta, tal vegada n'hi ha que intenten indicar que ja s'apliquen mesures, que ja es va aprovar un pla d'èxit, però és evident que les xifres demostren que no és suficient o

almanco no és tot l'operatiu que voldríem, ja que les xifres de repetidors no milloren, més que d'èxit les nostres xifres són de fracàs. I a més, la dotació de personal de suport també és insuficient i així va quedar palès a les propostes de resolució del debat de la comunitat, on es va aprovar ja una proposta del Partit Popular en aquest sentit.

Per tant, deman el seu suport per millorar en aquest sentit amb aquesta iniciativa.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, presidenta. Bé, la qüestió amb aquesta proposició no de llei que planteja el Partit Popular, no és tant les nostres reticències, o el problema que nosaltres veiem no és tant de descripció del problema, que pensam que no està malament fet, hi ha evidentment un problema..., podríem dir de diversos vessants del fracàs escolar, aquest és un, el fet que hi hagi repetidors, però les solucions que planteja en aquesta iniciativa el Partit Popular, com ja ha avançat la mateixa Sra. Riera, ja es posen ja en marxa.

És clar, el problema és que quan s'aborda una qüestió que és de caire estructural i que s'ha desenvolupat durant molts d'anys, i de fet ara em permetrà, Sra. Riera, recordar-li que, justament durant la seva legislatura, en la qual vostè va ostentar el càrrec de consellera d'Educació, tampoc no es van fer molts d'avanços en aquestes xifres que ara li criden tant l'atenció. Aquest problema que és estructural no se soluciona de la nit al dia, no se soluciona només amb aquests programes d'èxit educatiu que s'han posat en marxa i que de mica en mica donaran resultats, sinó que se soluciona amb un pla integral que s'haurà de desenvolupar durant no una legislatura, sinó a mig i a llarg termini.

Per això també moltes vegades hem coincidit que seria adient que, independentment del color polític, hi hagués un gran consens sobre qüestions bàsiques i una d'aquestes és precisament aquesta, una qüestió bàsica és el combat del fracàs escolar i també de l'abandonament primerenc, i una de les qüestions que port a aquest abandonament primerenc és precisament aquesta qüestió de les repeticions de curs.

Llavors la diagnosi que vostè fa en aquesta proposició no de llei, que ja dic que té un temps, un any, no és errada, però sí que les mesures que vostè planteja, o el seu partit planteja, moltes e posen en marxa dins aquest pla, i és cert que no han donat un resultat màgic, perquè en educació els temps són geològics, en el sentit que van molt poc a poc, i els resultats d'un pla com aquest, jo també pens que un pla com aquest hauria d'incloure més coses i segurament si podem fer propostes les farem, per tal que pugui ampliar la propera

legislatura aquest pla en contra del fracàs escolar, o per a l'èxit educatiu, per dir-ho en positiu, moltes d'aquestes mesures ja s'apliquen.

Llavors des del nostre grup parlamentari no donarem suport a la seva iniciativa.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Agustina Vilaret, per un temps de deu minuts.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies, bones tardes a tothom. A veure, d'acord que hi ha més repetidors dels que hi hauria d'haver i que de vegades no és la millor de les mesures, i també d'acord que n'hi ha més a la pública que a la concertada de repetidors, perquè precisament són els centres que acullen tothom, sense filtres, per a una societat més integradora, d'acord?

Respecte dels nouvinguts, que moltes vegades ho són, recordar que vostès varen eliminar el PALIC, que permetia la seva millor adaptació i integració i que aquesta legislatura s'han tornat posar programes d'atenció als nouvinguts. Per tant, això ja és una mesura.

També recordar que la LOMCE, feta pel seu partit, va llevar la diversificació, va posar el PEMAR i va deixar els nins de tercer d'ESO a un abocador sense sortida, sense suports, i això en aquesta legislatura la conselleria ho ha solucionat. Per tant, una altra mesura presa.

També ha augmentat el nombre de professors fins a 1.000 i, alerta, d'aquests 356 són de suport, 356 professors més de suport, que no només, en general, més professors permeten baixar les ràtios i donar una atenció més personalitzada, que és el que demana, sinó que també íntegrament n'hi ha 356 per a suport. Per tant aquesta mesura també s'ha aplicat, tercer mesura.

També es dona més formació.

Quant als pressuposts, que és un altre punt al qual fa menció, enguany s'arribarà als 1.000 milions, i permetrà implementar més mesures contra la repetició i el fracàs escolar.

A més a més, com una altra mesura, ja s'implanta un pla d'èxit educatiu, com vostè ja ha mencionat, i enguany serà el segon any que surt convocat el programa d'acompanyament escolar amb sessions complementàries setmanals, i seguiment individualitzat, que vostè també ja demana i ja es fa.

Per tant, alerta, jo crec que són una mica cíncics, permeti'm aquesta paraula, perquè vostès varen fer les pitjors retallades en educació de tota la història de la Conselleria d'Educació de

les Illes Balears, i potser que segons quins resultats siguin fruit de la llavor que vostès varen sembrar. Aquesta tendència, en aquesta legislatura de pacte d'esquerres, s'ha revertit, perquè per a nosaltres l'educació és fonamental, i arribarem al major pressupost d'educació i, per tant, jo de vegades veig un cert grau d'hipocresia en aquestes PNL que vostès fan per receptar el que no varen fer.

Per tant el pressupost ha augmentat, hi ha més professors de suport, hi ha plans, i tant de bo que pugui això continuar i tant de bo que el pressupost augmenti. Per tant, votarem en contra, perquè ja s'ha fet i ja es fa aquesta feina, perquè vostès precisament varen retallar en educació, i ja sé que posaran l'excusa de la crisi econòmica, però altres països amb la mateixa crisi econòmica varen prioritzar, com Finlàndia, i els resultats són ben diferents. Per tant, vostès ja han demostrat pràcticament el que arriben a fer i demostren com d'important o no és per a vostès l'educació pública, per tant, en gestió d'educació la credibilitat que ens mereixen no és gaire fiable i, per tant, hi votarem en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vilaret. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Per desgràcies és evident que a Balears tenim un problema seriós amb el fracàs i l'abandonament escolar, crec que ho hem debatut moltes vegades, i almanco en això també crec que estam tots d'acord. De fet la setmana passada un informe elaborat per la fundació europea Societat i Educació deia que l'abandonament en aquesta comunitat és 7 punts superior a la mitjana estatal, és a dir, està en un 26,5% mentre que la mitjana és d'un 18,3, i això realment són dades alarmants.

Però pensam que la diagnosi del fracàs i l'abandonament escolar és molt ampla i va més enllà d'aquesta manca d'atenció personalitzada que es pot donar en alguns centres, que no diem que això no sigui un dels punts, i que precisament la recuperació del l'IAQSE era necessària per detectar aquestes mancances dins el sistema educatiu. Ara bé, una vegada que estan constatades, s'han de preparar mesures urgents respecte d'això, i des del Grup Parlamentari Popular ens diuen que aquestes mesures passen per elaborar un pla, en aquest cas un pla de seguiment, orientació i reforç.

La Sra. Vilaret ha dit que ja es desplegava amb sessions complementàries setmanals i seguiment individualitzat a l'aula, perquè el que nosaltres veiem és que ja existeix aquest pla cap a l'èxit educatiu i, per tant, fer-ne un altre per a nosaltres seria desvirtuar els procediments i invertir més temps en una cosa que en principi ja està feta. En aquest pla cap a l'èxit educatiu, a les línies d'actuació hi havia un punt concret, el 5.10, que parlava d'absentisme i abandonament escolar, i on hi havia una sèrie de propostes: recollida d'informació, supervisió, definició d'eines, promoció

d'iniciatives, actuacions coordinades, etc. Per tant, com dic, i m'ho han de permetre, aquesta legislatura s'ha convertit en la legislatura dels plans, i a nosaltres també ens agradaria veure qualche resultat, i vist que el pla està fet, nosaltres no hi podem donar suport.

Ara bé, sí que estam d'acord amb el punt número 2, que això també el Sr. Casanova sempre ho diu: l'educació... el que s'inverteix en educació mai no és suficient, i és cert, i al punt 2 si fèssim la votació separada hi donaríem suport. Tot i això també he de dir que ens alegrem que enguany augmentin els pressuposts, com va avançar en el debat la presidenta, malgrat que no sigui amb les xifres que ens agradarien, però sí s'augmenten, i per tant si hi ha votació separada donaríem suport al punt 2 perquè s'incrementin les dotacions al personal.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. I..., i..., gràcies, diguem, a la Sra. Riera per la presentació d'aquesta proposició no de llei, que toca un tema que realment és lacerant, que és el del gran nombre de repetidors que hi ha en el nostre sistema; però aquest és un problema que té unes causes que són extraeducatives, és a dir, és un problema que el sistema educatiu és el lloc on van a rompre les onades d'una problemàtica que està fora del centres educatius; és una problemàtica que té a veure amb la precarietat social i amb la desestructuració familiar en gran mesura, és a dir, això és el que explica la gravetat de la dada a la nostra comunitat autònoma.

Evidentment hi ha casos de repetició que no són a causa d'aquests aspectes, que són els que es podrien tractar amb les mesures com les que la seva proposició no de llei ens proposa, però la problemàtica que fa que la situació a la nostra comunitat autònoma sigui tan específica és aquesta que li dic jo. És a dir, hi ha -a causa també..., i això té a veure també amb la nostra estructura econòmica- hi ha un desarrelament, una desvinculació de gran part de les famílies, la qual cosa també dificulta un seguiment adequat de l'evolució escolar dels seus fills, i una falta de suport familiar, i aquí realment es contrasta la variable que més correlacionada està amb l'èxit i el fracàs escolar, que és el nivell de formació dels pares, i tots sabem que a la nostra comunitat autònoma el nivell de formació... és sensiblement més baix que en moltes altres comunitats autònomes de la península, sobretot per aquest fenomen que li deia, és a dir, per la vinguda de moltíssima gent amb un nivell de formació molt baix per ocupar llocs de treball mal remunerats i que donen lloc a aquesta precarietat social que li deia.

És a dir, aquest és un resum ràpid de la problemàtica que vostè d'alguna manera ens proposa solucionar atacant les conseqüències sense atacar les causes, i clar, si ataquem les conseqüències sense atacar les causes això és un pou sense fons, perquè podem anar destinant recursos i més recursos i més recursos, però, clar, la problemàtica és molt més àmplia i té un origen que està fora dels centres educatius, no dintre.

De les compareixences que vam tenir a la ponència del pacte educatiu molts d'experts ens van dir clarament que la repetició no servia per a res, ens ho van dir així de clar, alguns experts que es van atrevir a dir-ho de forma molt clara, per alguns dels arguments que vostè diu a la seva exposició de motius. Què poden fer els centres respecte d'això? Doncs moltes vegades, poca cosa; per què? Perquè tenim una llei que obliga a la repetició, és a dir, la LOMCE obliga a la repetició, i això vostè no ho cita a la seva proposició no de llei, i per tant, és clar, resulta que ara..., ara-és que no sé com es diu en català-, però vostè ve aquí a proposar-nos que posem *paños calientes*, diguem, a una situació que, u, ens supera, perquè es genera fora dels centres educatius, i a més a més resulta que la legislació ens posa pals a les rodes.

És clar, i quina responsabilitat té el Partit Popular en aquesta legislació? Jo ja no li parlo del que feia vostè quan governava, fixi-s'hi, eh?, perquè a mi no m'agrada gens fer això del retrovisor, no m'agrada gens, ara, sí que li parlo de la LOMCE, que la LOMCE encara és vigent, i llavors sí, és clar que és vigent, que va fer el seu partit, i vostès li continuen donant suport. Doncs, escolti, potser el primer que haurien de fer és una proposició no de llei amb el suport del Partit Popular en què demanem que es modifiqui aquest apartat de la LOMCE, perquè moltes vegades, això ens ho han dit molts de professors, estudiants que encara que tenen molt mals resultats pel seu equilibri emocional, la seva autoestima, tots aquests elements que vostè ha posat, seria millor que promocionessin, no es pot perquè la llei els ho impedeix. Per tant, aquesta problemàtica em sembla que... que si volem afrontar d'una forma seriosa i eficaç el que vostè ens planteja evidentment no podem passar per alt aquest tema.

Per tot això i per moltes coses que s'han dit, nosaltres no donarem suport ni al primer punt ni al tercer, perquè creiem que fer un pla... no en tenim ni per començar, per solucionar aquest problema i el que s'ha de fer és un altre tipus de mesura i, a més a més, com s'ha dit, ja hi ha un pla cap a l'èxit escolar que precisament el que intenta és atacar exactament aquest fenomen que vostè posa sobre la taula.

No tenim inconvenient a votar el segon punt, perquè hi estem a favor i perquè, a més a més, bé, deixa un marge ampli de creixement i nosaltres estem totalment a favor d'incrementar aquesta dotació pressupostària. El nostre grup parlamentari n'ha fet bandera de cara a l'aprovació d'aquests pressuposts i, per tant, no tenim cap problema si vostè accepta la votació separada per votar el punt segon.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Olga Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Bueno, vamos a ver, nosotros creemos que efectivamente el fracaso escolar y el abandono escolar es importantísimo, tenemos un problema muy grave en estas islas. La verdad es que cuando leí la iniciativa, es cierto que algo se tiene que hacer, pero creo que no es tanto hacer un plan, sino cómo hacemos ese plan, qué estrategia escogemos, puesto que está claro que planes tenemos de hechos, lo que pasa es que el fracaso escolar sigue estando ahí porque la estrategia que se está haciendo no funciona, se tiene que cambiar.

Nosotros siempre hemos dicho que es tan importante la equidad y la igualdad de oportunidades como la excelencia. Creo que toda estrategia que se haga yendo siempre hacia la equidad y hacia la igualdad de oportunidades es hacer esto para que estos niños alcancen la excelencia, y creo que nos hemos quedado en educación muchas veces en aplicar equidad e igualdad de oportunidades y nos hemos quedado ahí muchas veces sin saber que gracias a eso ese alumno alcanza la excelencia, y con ello tenemos que poner muchos más medios sobre todo en atender en las escuelas, en atención primaria, en educación primaria en atender a esos niños que sabemos ya que desde muy primeras edades vemos ya que hay una dificultad de aprendizaje. Por lo tanto, creo que hemos de hacer muchísimo más hincapié en las necesidades que hay en los centros de primaria, que es ahí donde de verdad podemos atajar el fracaso escolar.

Y también me gustaría comentar que es muy importante el trabajo con las familias, no podemos sobre todo en los centros complejos, no se puede llegar a la excelencia del alumno sin trabajar con las familias. Muchas veces ese trabajo no se hace y creo... muchas veces se habla de que hay que poner más orientadores, más psicólogos, pero quizás lo que se tiene que hacer es formar mejor a los profesores, los que estamos continuamente mucho tiempo en el aula, si no son niños con dificultades específicas, sí que hay muchísimos niños que no tienen dificultades específicas, pero que sí se ve que van a fracasar en el aula. Por lo tanto, creo que es muy importante también formar muy bien a los profesores para saber cómo a tender metodológicamente y cómo llegar a la excelencia con estos alumnos.

Por lo tanto, nosotros la verdad es que tanto podríamos apoyar esta moción como abstenernos porque sí, se necesita un plan, pero sinceramente ¿con qué estrategia? Entonces, bueno, nosotros quizás nos vamos a abstener, porque creemos que este gobierno ya tiene un plan, no creemos que este *govern* sea capaz de hacer un plan acorde a lo que nosotros creemos que es lo importante y entonces nos abstendremos a la moción. Nada más, muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Enric Casanova, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, respecte d'aquesta iniciativa ja quan la vaig llegir em resultà curiós -i ho he de comentar- el títol de la iniciativa, el títol de la iniciativa és sempre en negatiu, és reducció de repetidors, reforç, etc. No... en educació sempre hem d'anar de manera positiva cap endavant, hem d'anar a cercar l'èxit escolar, no al tema de l'abandonament.

També em resulta curiós que sigui el Partit Popular el que curiosament vengui aquí amb aquestes iniciatives. Jo, Sra. Riera, perdoni, però és un exercici de cinisme una mica alt que vengui aquí a demanar que faci el que vostè no va fer, és a dir..., hi ha un refrany que diu: "fes el que jo dic, però no facis el que jo faig", davant d'una situació en la qual per part de la conselleria es van retallar programes d'acompanyament, jo voldria recordar a la Sra. Riera que hi havia un programa que es deia PROA i que, curiosament, es va reduir, es va retallar, allà no hi havia abandonament, allà no hi havia fracàs, però es va eliminar; ara s'ha tornat posar.

De tota manera el tema de repetidors és un tema complex, crec que el tema de repetidors i -ja ho hem dit aquí- el tema d'abandonament escolar primerenc és un tema que va més enllà de l'aula, engloba -com ja li han dit abans- una sèrie d'elements, però també s'ha de dir que per part del Partit Popular legislativament també s'han fet coses per augmentar aquesta diferenciació. És a dir, les repeticions augmenten amb la LOMCE perquè es permet repetir en cursos abans, etc.

Què passa? Que la LOMCE a més a més estableix un sistema de currículum molt dur i el que fa és que estableix un model segregador.

El que està clar és que quan es repeteix, quan un alumne repeteix té uns costos directes sobre ell mateix perquè..., és a dir, ens consta un any més d'escolarització a nosaltres, però també tenim un any menys laboral d'aquest possible alumne.

En definitiva, cada any, està calculat que cada any de repetició costa al voltant d'un 10%, però a més a més tenen uns costos, les repeticions tenen uns costos no monetaris que crec que és important assenyalar aquí, perquè aquestes repeticions, per una banda, augmenten les desigualtats i augmenten el risc de fracàs escolar. Per tant, si augmenta el nombre de repetidors, com va passar amb la LOMCE, i per part del partit que va implementar la LOMCE no augmenta els recursos i no augmenta el suport complementari és normal que ara recollim tot això.

A més a més, sempre hem parlat del model finès, aquí tothom parla del model finès, però ningú del Partit Popular no va veure que en el model finès no es repeteix fins que no hagin

passat nou anys d'escolarització, és a dir, en primària no es pot repetir en el model finès, i aquí simplement... les repeticions a partir del segon cicle de primària. Per tant, crec que això també ens ho hem de plantejar, ens hem de plantejar quan es pot repetir i quan els alumnes no poden repetir.

El Sr. Castells, ja li ha fet un avanç que... repetir per a un alumne moltes vegades és condemnar-lo al fracàs perquè el desarreles, etc., d'acord?

Jo què volia dir-li? Que vostè ve aquí amb aquesta PNL, i, a més, és molt curiós perquè demana un pla quan tenim un pla d'èxit escolar on ja consta tot això, vull dir, al Pla d'èxit escolar ja hi consta i, a més a més, a cada centre hi ha un pla específic d'atenció a l'alumne repetidor, un pla específic que es fa i s'incorpora a la PGA. No sé si s'ha llegit el Pla d'èxit, però això està reflectit aquí.

Després hi ha una cosa, Sra. Ballester, perdoni que li ho digui, però com a docent crec que vostè no viu l'experiència docent, això que diu vostè que *el trabajo con las familias no se hace*, és mentida, els docents i el professorat i els tutors de cada centre escolar, sobretot dels centres escolars públics, treballen amb les famílies de tots i cada un. En els plans de repetició hi ha un pla individual, hi ha tutories individuals amb l'alumne i amb les famílies. Per tant, no digui que aquí no es fa, els docents, no fan una feina que sí que fan. Per tant, perdoni que li digui, però el que diu aquí és sembrar dubtes de mala praxis quan no és veritat, en els centres sí que es fa aquesta feina.

Per finalitzar, també volia dir que de les demandes que fa la Sra. Riera, al punt 1 demana un pla quan ja està immers en el Pla d'èxit, per tant, no el podem acceptar.

Després demana al punt 3 que vengui aquí a exposar resultats, jo crec que els resultats s'han d'analitzar a llarg termini.

I respecte del punt 2 tornem tenir el cinisme, el cinisme perquè en el seu plantejament, a la seva exposició de motius parla de la investigació educativa feta a l'IAQSE i assenyala que als centres públics de les Balears hi ha més repetidors que als centres concertats, ja ho diu a la seva exposició de motius; és a dir, als públics n'hi ha més, ara bé, al punt 2, que és quan demanar recursos, demana "incrementar notablement la dotació pressupostària destinada al personal de suport, orientadors i altres experts que afavoreixin l'aplicació de mesures complementàries a tots els centres, públics i concertats". És a dir, tenim aquí un doble joc, primer, assenyala que en els públics hi ha més fracàs, a causa d'una sèrie de circumstàncies socials, laborals, etc., però això sí, a l'hora de les propostes de resolució, els concertats iguals que els públics, és a dir, cau en una contradicció.

Per tant, crec que li hem donat arguments més que suficients perquè vegi que aquest pla ja es fa i que nosaltres, per part del Grup Socialista, no donarem suport a aquesta PNL. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. Té la paraula per contradiccions el grup proposant, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc, agrair el suport parcial del Grup El Pi de l'apartat segon, si ho vol així no tenc cap inconvenient a fer votació separada. I en relació amb la resta de grups, doncs, lamentar que no vulguin veure la realitat del fracàs educatiu de les nostres illes, si es volen justificar amb les cosetes que han fet durant tota la legislatura i no en el que els falta, vostès parlen de cinisme, hipocresia, de l'oposició que faci propostes en positiu, jo parlaria d'irresponsabilitat i incompetència per part dels que governen o falta d'amplitud de mires, per dir-ho de qualque manera... bé, sense intentar ofendre massa, la veritat.

De totes maneres, si a vostès la credibilitat us la donen les xifres, jo els recordaré que per ventura, tal vegada no han tengut temps de mirar-les, les dades de fracàs de l'any 2017, on el conseller era el seu, del Partit Socialista, per exemple, el nombre d'anys dels estudiants en període escolar és d'una mitjana de 15,9 anys tenint en compte que la mitjana de les altres comunitats és d'entre 19 o 20 anys, per exemple a Castella-Lleó, Madrid o La Rioja.

Per altra banda, vostès lliguen que, com que han fet més... han tengut més recursos, ja per això va bé, sense analitzar realment aquestes dades que jo els don, doncs miri, a l'any 2018 hi havia un 40% d'abandonament escolar, va disminuir la passada legislatura fins al 26,7% a l'any 2015 i vostès estan estancats en el 27%. Qualque cosa fan malament o no inverteixen els recursos que toca o els inverteixen on no toca.

Finalment, recordar-los que la majoria d'estudis demostren que el creixement de la millora educativa no ve sempre lligada a la inversió, de fet, el millor potencial per millorar els recursos o els resultats educatius resideix a gestionar eficaçment aquests recursos, com s'ha fet, per exemple, a comunitats com Madrid, Navarra, Catalunya, Galícia, Aragó, Castella-Lleó, que són de les primeres que hi ha en situació a nivell d'èxit educatiu i que no tenen realitats socioeconòmiques semblants, algunes tenen situacions econòmiques amb una inversió educativa molt més elevada que d'altres, però en canvi tenen uns resultats educatius prou millors que els que tenen les Illes Balears.

Per tant, crec que hauríem de ser un poc més realistes, més coherents, no sé cap on miren vostès la hipocresia, jo crec que la hipocresia l'haurien de mirar un poc més dins ca seva. De totes maneres, si el que els molesta és que el Partit Popular faci propostes en positiu des de l'oposició, perquè hem governat anteriorment amb altres dades, no es preocupi, nosaltres continuarem fent aquestes propostes, en lloc de mirar cap enrere, com fan vostès, mirarem d'aquí a vuit mesos que esperam governar per poder posar ordre en tot aquest desgavell que vostès no volen veure. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Ara acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 10129/17. Atès que el grup proposant ha acceptat la votació separada, procedirem a votar el primer i tercer punt junts.

Vots a favor?

LA SRA. SECRETÀRIA:

4 vots a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

1 abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a votar el segon punt.

Vots a favor?

LA SRA. SECRETÀRIA:

5 vots a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

LA SRA. SECRETÀRIA:

6 vots en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

2 abstencions.

LA SRA. PRESIDENTA:

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 10129/17, relativa a millora dels programes de reforç i reducció del nombre de repetidors.

2) Proposició no de llei RGE núm. 8446/18, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'harmonització dels continguts i taxes en l'Avaluació de Batxillerat per a l'Accés a la Universitat (EBAU).

A continuació, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 8446/18, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'harmonització dels continguts i taxes en l'Avaluació de Batxillerat per a l'Accés a la Universitat (EBAU).

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Olga Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Bueno, aquí traemos a esta comisión una iniciativa para que se debatan los dos primeros puntos en la Conferencia Sectorial de Educación.

Como saben, año tras año pues al término del curso académico se celebra en toda España la Evaluación de Bachillerato para el Acceso a la Universidad, la EBAU, más conocida como selectividad, y el resultado en esta prueba combinado con la nota media del bachillerato es la que va a permitir luego a los bachilleres proseguir sus estudios en un centro universitario, por supuesto siempre y cuando hayan superado esta prueba, que siempre suele suceder que se aprueba en un porcentaje muy alto, por ejemplo, aquí en Baleares en el 2018 la proporción ha sido del 91,3% en primera convocatoria.

Pero el problema de la EBAU surge, o la controversia o el debate, surge cuando uno de estos jóvenes pues quiere optar a un grado concreto de una universidad concreta ya que debe enfrentarse a la nota de corte, debido a que la mayoría de los grados pues tienen las plazas limitadas y hay nota de corte.

Como saben ustedes la Universidad funciona como un distrito único y todas las notas valen igual, es decir, tiene un mismo valor, por ejemplo, un 8 en Castilla-León que un 8 en Canarias, y con esta nota el estudiante castellano-leonés o el joven canario pues acceden en igualdad de condiciones a un grado cualquiera de una universidad española. Pongo estos dos ejemplos puesto que se han hecho muchos estudios sobre la diferenciación en estas pruebas y son sobre los que más se han trabajado.

Pero, sin embargo, parece ser que en realidad el valor de ambas notas no es el mismo y según sostienen la mayoría de expertos que han analizado los enunciados y los criterios de corrección de la prueba EBAU en las diferentes comunidades autónomas, pues existen entre ellas notables diferencias en relación con los contenidos de los que ha tenido que rendir cuentas un alumno y en relación con las pautas de evaluación, hay unas grandes diferencias entre las diferentes comunidades autónomas en muchísimos estudios que se han realizado, y que si quieren después les puedo ofrecer; de lo que se concluye que el actual sistema es profundamente injusto, ya que todos

los alumnos van con esa nota a una única circunscripción de universidades.

De los dos jóvenes del ejemplo, aquel alumno que ha tenido que enfrentarse a unos contenidos más densos y a unos criterios de corrección más estrictos, sea el caso de las pruebas de Castilla-León, sale sin duda perjudicado, y dicha injusticia se observa claramente cuando se cruzan datos de los informes de PISA con los resultados de la EBAU, que son otro tipo de estudios que se han hecho.

Queremos recordar que las pruebas PISA es una prueba internacional que organiza la OCDE con enunciados y con criterios de evaluación únicos para todos los jóvenes de 15 años, y que son básicamente... son pruebas competenciales, es decir, usar el conocimiento que se sabe para resolver problemas de aplicación.

Y así, volviendo al ejemplo anterior y cruzando los datos, los estudiantes de Castilla-León son los que mejor nota sacan en PISA de toda España, 520 puntos de media; sin embargo obtienen en la EBAU una de las notas medias más bajas, 6,2 en 2017. Por el contrario los estudiantes de Canarias, que tienen un rendimiento muy significativamente más bajo en PISA, que son 481 puntos de media, obtienen en la EBAU una nota media muy superior a la de la comunidad autónoma de Castilla-León, un 6,8 de media. Queremos recordar que para entrar o no a un grado en una determinada universidad, cada décima, cada décima, son muchos aspirantes delante de la lista de solicitud.

Por otra parte, también se ha visto en estos estudios que, cuando se confrontan el número de estudiantes excelentes en cada comunidad, en PISA en Castilla-León el número de alumnos estudiantes excelentes está muy por encima del resto de comunidades, mientras que en la EBAU en 2017 el porcentaje de alumnos sobresalientes, por ejemplo en Canarias, que son los dos casos que estamos estudiando, de cada 100 alumnos 20 alumnos sacaron excelente, mientras que en Castilla-León de cada 100 alumnos solamente 9 sacaron sobresaliente.

Por lo tanto, como vemos, todos los estudios apuntan a que es una prueba donde los criterios y los contenidos no se ajustan a unas notas bien ponderadas para acceder a un único distrito, y por eso nosotros en el punto 1 de esta iniciativa instamos a abrir en el seno de la Conferencia sectorial de educación un proceso de debate y negociación para desarrollar un sistema de evaluación de bachillerato para acceso a la universidad homogéneo que garantice la igualdad en los contenidos y en los criterios de evaluación, y corrija de este modo los desajustes territoriales existentes, tanto en los resultados de la EBAU como en el consecuente acceso a la universidad.

Después también en esta iniciativa tenemos otro punto que queremos tratar, que es otro factor generador de desigualdades en el acceso, que son las tasas de pago para realizar las pruebas. Según el desglose por comunidades recogido en el Observatorio del sistema universitario, La Rioja ocupa el primer puesto con unas tasas de 192 euros,

seguida de Aragón con 186 euros, que es lo que cuesta acceder a esta prueba, y en el otro extremo tenemos con 64 euros Galicia, o 71 de Cantabria o 76 de Canarias; en Baleares se cobra 125 euros. Por lo tanto existen unas enormes diferencias territoriales, se añade el hecho de que en determinadas comunidades la Consejería de Educación..., bueno, y por eso en cuanto a las tasas también tenemos otro punto, que es el punto 2, donde pedimos también llevar este debate al seno de la Conferencia sectorial de educación, un debate para establecer una negociación y armonizar las tasas que tienen que desembolsarse en cada una de las comunidades autónomas para presentarse a la prueba de selectividad.

Y luego, por último, tenemos otro punto, debido a que se realiza en numerosas comunidades autónomas, en esta comunidad autónoma, en Baleares, la Conselleria de Educación no ofrece los resultados de la EBAU por centro educativo, la media de cada centro educativo en cuanto a la EBAU, con lo que se hurta a los alumnos y a sus familias la posibilidad de conocer antes de inscribirse en uno de ellos el porcentaje de aprobados de cada centro. Una de las comunidades autónomas donde se da esa falta de transparencia es en Baleares, puesto que en otras muchas comunidades no solamente se publica la nota media de selectividad sino que además se publica la nota media de bachillerato, con lo cual también se puede ver esa horquilla que hay entre la nota media de bachillerato y la nota sacada en selectividad. Creemos que la transparencia siempre es un pilar de la democracia, es un pilar que da más libertad a los ciudadanos, y sobre todo la transparencia es una forma de tener datos para mejorar. Y nada más. Por eso viene el tercer punto de esta iniciativa, donde instamos a que se publiquen estos datos, y espero sus aportaciones y sus posiciones.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Núria Riera, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres des del Grup Popular consideram que aquesta proposta és positiva i hi votarem a favor. Seria una bona mesura realment, com ha dit la Sra. Ballester, per garantir la igualtat d'oportunitats de tots els aspirants independentment de quina sigui la seva residència, perquè l'EBAU és obligatòria per accedir a la universitat, i encara que sigui el ministeri que fixa anualment amb un ordre els continguts bàsics després és cada comunitat autònoma la que organitza les proves d'avaluació en col·laboració amb les seves universitats, i per això hi ha després moltes diferències i desigualtats entre els aspirants.

També, com comentava la Sra. Ballester, diferents estudis han demostrat que hi ha comunitats autònomes on les proves són més flexibles, on les preguntes permeten més interpretacions, no demostren tant la valoració del contingut

sinó més potser el posicionament per ventura més subjectiu de les persones aspirants, i això potser després determina, juntament amb una correcció diferent, diferents resultats.

Nosaltres també hem mirat una mica les dades que comentava la Sra. Ballester, per tant no les repetirem. Sí és ver que per exemple a Balears s'ha comprovat fins i tot la diferència de resultats en matèries concretes com llengües o per exemple història, i no contrastaven o no... no s'equiparaven aquests resultats després amb els resultats per exemple PISA de les diferents comunitats, no tenien res a veure realment els nivells que hi havia a les proves de selectivitat amb els nivells que després les proves PISA potser demostraven per als nivells de 15 anys. Per tant pensam que seria una proposta positiva.

També hem de dir que nosaltres pensam que per ventura aquesta qüestió s'hauria de debatre en el si d'una subcomissió nacional d'educació com la que es va constituir quan governava el Partit Popular a l'àmbit nacional, perquè de fet és un tema que afecta a l'àmbit nacional i és una llàstima a més, precisament, que PSOE i Podem bloquejassin aquesta subcomissió i no permetessin continuar les tasques quan s'estava en el segon punt de temes a debatre, però en tot cas, com ja han fet altres comunitats on han donat suport, per exemple Castella-Lleó, per exemple Astúries, el mes de març, que hi hagut a més mobilitzacions precisament, com es deia, perquè a Castella-Lleó és on hi havia uns resultats competencials més elevats, però després uns resultats a l'EBAU més baixos o relativament baixos, i nosaltres com a partit, així com els joves de Noves Generacions del Partit Popular, varem donar suport a aquestes comunitats, ben igual donarem suport també.

En relació amb el tercer apartat, que feia referència a la publicació dels resultats dels centres, també hi donarem suport. És un apartat un poc diferent però enllaça amb la necessitat de transparència de les dades, i va en la línia del que sempre hem proposat i defensat per exemple en el grup de treball d'aquest parlament, que seria interessant que es publicuessin les dades, no només per a informació i transparència de les famílies, sinó també perquè és una mesura impulsora de la millora de les competències i també un incentiu per als mateixos centres, que d'aquesta manera se senten avaluats d'una manera externa.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, presidenta. Aquesta proposta de Ciudadanos per a mi té com a quatre vessants importants. El primer és el tema de fer rànquings, una qüestió que si bé sembla que hi ha grups polítics als quals agraden molt, als que pensam que l'equitat és

una aposta i hauria de ser un objectiu comú a l'àmbit educatiu no ens agrada, i per això tampoc estem per fer rànquings amb comunitats autònomes en matèria de notes en les proves d'accés a la universitat.

En segon lloc, crec que té també una altre vesant, encara que amagat o implícit, que és el de posar un dit acusador damunt el sistema educatiu i les persones que o bé fan aquestes proves, que són els estudiants de determinades comunitats autònomes, o bé de les persones que són professors o correctores dels exàmens. En certa mesura el que es deixa entendre en aquesta iniciativa és que hi ha comunitats en les quals les persones avaluadores són més dures i d'altres comunitats en les quals les persones avaluadores ho són menys, o bé que els estudiants d'unes comunitats autònomes són més intel·ligents i d'altres, pobrets, no ho són tant.

Després també hi ha una altra qüestió que és curiosa i és el fet que es comparin les proves d'accés amb les proves de PISA, els informes PISA. Crec que això no té ni cap ni peus, és a dir, les proves PISA són un tipus de prova que es fan a una edat concreta, que tenen un format molt concret, tant concret que de vegades s'ha criticat precisament el tipus de format de les proves PISA, i es fa a l'edat de 15 anys, i aquestes altres proves de la selectivitat, com sabem..., bé, no cal ara que m'entretingui a descriure com són, no tenen res a veure. Per tant, crec que aquestes comparacions és com comparar ous amb caragols i crec que no condueixen enlloc.

I finalment, crec que es juga prou amb una qüestió molt sensible que afecta les famílies i que afecta els joves del nostre país i és aquesta qüestió de si s'aspira a l'entrada a una universitat o a una altra o si es fa la selectivitat a una comunitat o a una altra, en funció d'aquests rànquings que s'obtidrien en lloc de si es fes el que demana Ciudadanos aquí.

I jo acabaré dient que m'alegra que en aquesta comunitat autònoma no estiguin publicats aquests resultats perquè servirien per fer rànquings, i... també em sorprèn que l'única mesura o una de les poques mesures d'equitat o d'harmonització que interessa a Ciudadanos sigui precisament aquesta.

No sí si amb totes aquestes qüestions que he posat damunt la taula s'ha entès que des de Podem votarem en contra.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Agustina Vilaret, per un temps de deu minuts.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes una altra vegada a tothom. A veure, es mesclen moltes coses, Sra.

Ballester, primer -com ha dit la Sra. Riera- el contingut de les proves d'accés a la universitat és el mateix per a tot Espanya, els currículums vénen marcats per llei. Això ho sap vostè, d'acord?

També, una altra cosa en què li he de fer una mica..., que en prengui una mica de consciència és que vostè cita estudis d'experts sense mencionar quins són, ni quins estudis són, així no funciona la ciència, i vostè ho sap perquè ha estudiat Biologia, així funciona l'opinió. Per tant, crec que hagués estat bé citar quins són aquests estudis i d'on vénen.

Respecte de la relativització del corregir, és clar que és difícil, tots els professors de vegades corregim s'una manera, corregim de l'altra, cada alumne ja sap qui més qui manco i és pràcticament impossible perquè no som màquines. Per això, vostè sap perfectament que es donen uns criteris de correcció previs quan es dona l'examen i els coneixen ja des del principi de curs. Per tant, els criteris de correcció hi són, que el factor humà..., però afecta aquí, afecta Canàries, afecta Castella i afecta Alaska, afectarà sempre, d'acord?

Què més? El que deia la Sra. Laura Camargo, els valors de les notes mitjanes que vostè maneja, alerta, perquè no estan diferenciats, no són tan diversos com vostè pretén... mencionar i comparar PISA amb EBAU em sembla que no és massa correcte. Recordi que PISA és a ESO, ESO és Ensenyament Secundari Obligatori, on hi ha tota la població, mentre que a l'EBAU, per sort o per desgràcia més aviat, és... ja no hi accedeix aquesta majoria de població. Vull dir, per desgràcia no va tota la gent a la universitat.

Per tant, hauríem també de comparar amb altres xifres, vull dir, d'aquestes comunitats vostè ha comparat, ha cercat quina població universitària hi ha en tant per cent? Perquè això també podria ser un valor de desfasament.

Recordi que això també va passar quan vàrem passar de l'EGB-Batxiller a l'ESO-Batxiller, l'EGB només era fins als 14 anys, es va ampliar, tothom ara ha de fer ESO i, ha baixat el nivell? Sí, ha baixat el nivell, però s'ha ampliat la base, per tant, més gent estudia, no hem de ser tan elitistes.

Per tant, són molts els factors que poden influir i que no són analitzats aquí.

Més coses,... i hauríem d'estar orgullosos que una educació superior arribàs a més gent.

Respecte de les taxes, que sí que varien d'una universitat a una altra en un ventall de 192 a 64 euros, sí, pot ser un factor, però molt determinant no crec que sigui, crec que hi ha coses més determinants, com per exemple després la matrícula que hauran de pagar, però aquí hem de coincidir que les universitats tenen autonomia, des que es varen crear les universitats al segle XII sempre han tengut autonomia, són institucions amb una certa autonomia.

O és això el que pretén llevar, l'autonomia de cada universitat? Perquè utilitza un vocabulari, vostè maneja un

vocabulari com: “*diferencias territoriales*”, “*desajustes territoriales existentes*”,... i això a mi em sona, m'ensuma a uns altres aspectes que vostès sembla que estan en contra de les diferències moltes vegades, i això sona -sona-, ensuma a centralisme, bastant de centralisme, a una visió una mica radical que vostès tenen que fins i tot apliquen al sistema educatiu.

Respecte de publicar el rànquing de notes, miri, també estam d'acord amb la Sra. Camargo, etc., que vivim en una societat que progressa gràcies a la col·laboració, no gràcies a la competició, i vostès basen l'excel·lència, que li agrada molt aquesta paraula, en la competició, i una societat només progressa amb la col·laboració. I això és el que ens fa diferents dels altres animals, ens fa superiors als animals perquè col·laboram, tenim aquesta qualitat els humans, mentre que la competició fa que perquè un pugi l'altre baixi.

La Sra. Camargo ha parlat d'equitat. Per tant, aquesta qualitat humana, aquesta excel·lència humana i educativa no ve marcada per puntuacions a una llista. Jo crec francament que aquell centre que... el millor resultat és aquell que aconsegueix que els seus alumnes siguin el màxim de feliços i bones persones i normalment va lligat a uns millors resultats, perquè influeix en això. Per tant, els rànquings són competitiu, no són col·laboratiu.

I jo crec això, que per a un millor futur hem d'intentar ser una mica més racionals, aplicar criteris científics, no veure bellumes on no n'hi ha i respectar l'autonomia de centres per tenir una societat una mica més cohesionada i més feliç. Això seria excel·lent.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vilaret. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, pel que fa a aquesta proposició no de llei que ens presenta avui el Grup Mixt, Ciutadans, seré breu ja que no estam d'acord a recentralitzar de nou l'educació, només faré dos incisos que em semblen fonamentals.

En primer lloc, pensam que s'ha de ser molt prudent a l'hora de fer certes acusacions implícites amb propostes parlamentàries perquè correm el risc de caure en la fal·làcia i en suposicions infundades. El tema de les diferències de resultats aconseguits en les proves d'accés a la universitat és molt més profund que una simple comparativa amb autonomies i, per tant, s'ha d'anar alerta amb aquesta qüestió que no és banal.

I en segon lloc, des d'El Pi creim en l'autonomia de cada comunitat per desenvolupar les seves competències i la

política universitària i la programació de la selectivitat és una d'aquestes competències assumides dins l'àmbit de l'educació, que crec que se n'haurien d'assumir més.

No entraré en el tema de penjar les dades en parlar de la transparència amb l'únic objectiu de tenir resultats per poder fer rànquings, no hi entraré.

Per tant, des del Grup Parlamentari d'El Pi no podem donar suport a aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo volia començar i assenyalar un fet que ja ha tocat la Sra. Vilaret i és que aquí es parla de comunitats autònomes, comunitats autònomes, comunitats autònomes i aquí les universitats, les entitats que organitzen la selectivitat són les universitats, que moltes comunitats autònomes que tenen diverses universitats, les universitats s'ajunten per organitzar-la conjuntament, en algunes sí i en algunes no, eh!, i hi ha molts de llocs on encara hi ha districtes universitaris i que cada universitat té assignats uns quants centres de secundària i aquella universitat fa els exàmens de selectivitat dels estudiants que li arriben.

Per tant, jo, primer, m'agradaria que, si tocam un tema d'aquests fòssim precisos, perquè, com molt bé ha dit la Sra. Vilaret, hi ha una cosa que es diu autonomia universitària, que no estic d'acord i és que des del segle XII hi hagi hagut autonomia universitària, perquè precisament ja s'ha hagut de lluitar molt perquè les universitats tenguessin autonomia, però ara que la tenen, ara que la tenen, doncs és clar, aquí fem un... un... una mescladissa, no?, aquí posam *los territorios, las comunidades autónomas*, efectivament, amb aquesta intenció, diguem, harmonitzadora i de voler reforçar el greuge entre comunitats autònomes i això. No, aquest no és un problema de comunitats autònomes, és un problema d'universitats i de criteris d'universitats.

Com que les universitats són diferents i són diferents els professors és lògic que hi hagi diferències en les correccions, perquè fixi'ns en una cosa, és que també un cop un estudiant estudia un grau a una universitat de Canàries, de Catalunya o de Madrid en una mateixa universitat, també es trobarà amb professors diferents, amb criteris diferents i a una universitat serà més fàcil i a l'altra serà més difícil. Per exemple, jo vaig estudiar a la Universitat de Barcelona, amb molta honra, i em fa l'efecte que és més difícil treure's un títol a la Universitat de Barcelona que a la Universitat Juan Carlos I, per exemple, per les informacions que tenc.

Per tant, aquesta dèria que tenen vostès per l'harmonització haurien de veure que és absurda perquè

portada a l'extrem ens portaria a que hi hagi una *única universidad nacional de toda España y que todos los exámenes sean únicos en toda España para todos los grados de una misma materia*? Clar, és que vostès porten aquesta dèria de l'harmonització sense adonar-se'n que és una cosa totalment absurda, per no entrar ja en un fet més profund, que és la discrecionalitat pròpia de qualsevol acte avaluador; és a dir, qualsevol avaluació està subjecte a uns factors diferencials...i és que clar, vostès suposo que la culminació del seu pensament serà crear una única universitat a tota Espanya i, a més a més, suposo que els exàmens seran tots tipus test, perquè així és garantirà la màxima igualtat. És clar, vostès amb aquesta híper harmonització portada a l'extrem arribarien a aquest punt.

Després també, ja ho han dit alguns dels portaveus que m'han precedit, és a dir, comparar les proves PISA amb les proves de selectivitat, bé, ja no afegiré res més del que s'ha dit, no té ni cap ni peus, eh!, ho ha dit molt bé la Sra. Camargo.

I si tan obsessionats estan amb l'harmonització, escolti, fem una cosa, que només comptin les proves PISA; per què en lloc d'instar Espanya que hi hagi una harmonització a nivell espanyol no instem Europa que hi hagi una harmonització a nivell europeu? Què passa que els altres europeus no tenen dret a ser tan iguals com els espanyols? És clar, vostès, amb aquesta dèria de l'harmonització no és més que una manifestació més de la seva dèria per la uniformitat a nivell espanyol. Això és el que vostès volen aconseguir ignorant que hi ha unes universitats que tenen autonomia i ignorant també que hi ha un estat autonòmic i en el qual, per tant, és normal que hi hagi diferents polítiques educatives, perquè són diferents les universitats, són diferents les comunitats autònomes i són diferents els ciutadans.

Les proves PISA són unes proves competencials, jo estic encantat que estiguin a favor de l'avaluació competencial; és que, és clar, quan un instrument avalua una cosa i un altre instrument avalua una altra cosa és totalment incomparable, no es pot comparar. Per tant, és perfectament possible que un estudiant de Castella-Lleó tregui uns mals resultats a selectivitat i tregui uns bons resultats a PISA, són coses totalment congruents, això que a vostès els (...) és totalment congruent.

Respecte dels estudis científics que avalen això jo, Sra. Vilaret, tenc una suposició i és que fa poc va sortir a un diari d'abast estatal uns quants correctors de selectivitat que intercanviaven punts de vista sobre el difícil o el fàcil i deien que els exàmens de Canàries eren molt fàcils. M'imagín que aquestes són les bases científiques d'aquesta proposta.

Respecte del punt 3, també s'hi ha fet referència, i jo secundo totalment els arguments que han emprat les portaveus que m'han precedit, escolti, l'educació no és una mercaderia, no és una mercaderia a la qual es pugui posar un preu; l'educació no és una cursa en la qual l'important sigui el final, qui arriba abans al final o quina marca ha fet qui arriba al final, no, això, si vostè vol, és l'atletisme o és una altra pràctica d'aquest tipus, però l'educació no té res a veure amb això;

vostès equivoquen els instruments, confonen els instruments respecte de la realitat a la que l'apliquen. L'educació és un procés, és un procés on l'important no és el punt d'arribada sinó el camí que es fa des del punt d'entrada fins al punt d'arribada, i això no es pot avaluar amb un número, aquesta qualitat no es pot avaluar amb un número. I la pretensió que tenen vostès d'avaluar amb un número els resultats finals a l'arribada no és més que un mecanisme totalment pervers que crea un cercle viciós, on el que es vol és reforçar els que ja estan bé i perjudicar els que tenen més dificultats. I això és totalment contradictori amb el que ha de perseguir una pretensió sana de l'educació, que és el creixement personal dels alumnes que estan confiats a aquest sistema educatiu.

Em fa gràcia que vostè digui que així els centres estaran motivats perquè seranavaluats, escolti, si vostè vol motivar els centres jo el que li recomano és que deixin d'estigmatitzar-los, deixin de dir-los que adoctrinen, per tant, deixin-los tranquils, deixin-los treballar a gust i no es preocupi, que ja veurà com amb això ajudaran molt més que fent-los una avaluació externa del tipus que vostè proposa.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo, a l'hora d'analitzar aquesta PNL la veritat és que el primer que li hauria de dir a la Sra. Ballester és que el títol quan el vaig llegir em semblava així, una cosa estranya, però bé, però crec que se li ha oblidat la paraula clau del títol, el títol sempre és per dir la paraula clau que resumeix la idea fonamental, i abans d'harmonització havia d'haver posat la paraula recentralització - recentralització; és clar, hagués quedat com toca, *recentralización y armonización*, i ja està, ja està.

Aquesta PNL denota l'obsessió del grup Ciudadanos per determinades coses i és, per una banda, que sigui un organisme qui digui una prova i qui digui que s'ha de fer tot igual, perquè després parla de les diferències entre territoris; però si el que destil·la aquesta PNL és igualtat, el concepte d'igualtat, i en educació no podem parlar d'igualtat, hem d'establir el concepte d'equitat, i si hem d'establir equitat hem de marcar diferències, l'equitat ve donada per les diferències.

A Espanya, a Espanya, jo som professor de geografia i sempre ho explico igual, Espanya és un país de contrastos, de diferències, per tant, a l'hora d'establir qualsevol política, a l'hora d'establir qualsevol cosa hem de tenir en compte aquestes diferències, diferències territorials, socials, culturals, lingüístiques, i totes aquestes diferències marquen situacions molt complexes i que s'han de tenir en compte.

Però, és clar, ara anem al segon punt que és harmonitzar, anem a harmonitzar. D'acord, anem a harmonitzar, però ho vol

harmonitzar fent un *totum revolutum* perquè comença per comparar, ja li han dit aquí, PISA amb EBAU. No es pot parlar d'harmonització i parlar de dos coses totalment diferents, PISA té una funció determinada, que ja li han explicat aquí, i EBAU en té una altra. Les proves d'accés a la Universitat vénen marcades per una ordre del ministeri, les darreres ara s'han publicat a l'Ordre 42/2018, de gener de 2018, per preparar les proves EBAU.

Per tant, a partir d'allà són les universitats dintre d'aquesta autonomia, dintre d'aquesta autonomia les que després desenvolupen les proves en funció de les seves característiques i per adaptar-les a aquestes diferències; que, a l'hora dels resultats, a l'hora de les avaluacions, hi ha diferències territorials? És clar que hi ha diferències territorials, però després hem de tenir en compte moltes coses.

Vol harmonitzar els preus, bé, podem harmonitzar els preus, a mi em sembla molt bé, però comparar Castella-Lleó, no sé com ho ha comparat aquí, perquè parla de Castella-Lleó i Canàries a tota la PNL, quan som a Balears, jo crec que hauria de parlar de Balears en tota aquesta qüestió; comparar, com posa aquí, La Rioja amb Cantàbria i després al final las *Islas Baleares*, home!, em sembla fantàstic, però a l'hora d'establir el preu de les coses, vostè sap que no costen igual unes sabates a *Baleares* que a Castella-Lleó, que a Canàries, no costa igual, hi ha unes diferències de nivell de vida, hi ha unes diferències d'aportacions a educació, hi ha unes diferències polítiques que s'han d'establir, i això ve determinat pels seus propis habitants. Per tant, intentar harmonitzar aquests preus és fer una altra fal·làcia, en pro de la igualtat, trenquem l'equitat, no és el mateix ser equitatiu en preu que ser igualitaris en preu, el que fa és marcar diferències i marcar contrastos, en pro d'uns contra els altres.

I també parla de rànquings. A mi m'agradaria dir-li que l'obsessió que té Ciudadanos per establir rànquings en tot és supina, i jo li vull dir, ja li ho han dit la majoria dels grups d'aquesta comissió, que estem en contra dels rànquings, perquè els rànquings parteixen del concepte d'igualtat i nosaltres partim del concepte d'equitat, d'equitat, Sra. Ballester. L'equitat és donar a cadascú en funció de les seves condicions, fer les coses en funció de les seves condicions.

De fet, si hagués estat a la ponència, que s'ha acabat, d'anàlisi d'Illes per un Pacte, això ho diu molt clar el document d'Illes per un Pacte i allà hem arribat tots a la conclusió que no hi pot haver rànquings, els rànquings l'únic que fan és establir diferències entre centres i diferències de condicions. Per tant, no podem estar d'acord en establir rànquings. I és que en el mateix llenguatge de la PNL es denoten les seves dèries, utilitza la paraula rànquing i fins i tot quan parla en el darrer punt, parla "*las notas medias del EBAU segregadas*", és a dir, la segregació, la separació, la diferenciació destil·la per tota la PNL.

Per tant, jo crec que hem de fer un plantejament, hem d'harmonitzar menys i el que hem de fer és donar a cadascú el que necessita, que en educació és la idea fonamental. Cadascú ha de rebre el que necessita, cadascú ha de retre comptes en funció de les seves característiques. Per tant, menys harmonització i més atenció individual.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. I ara té la paraula per contradiccions Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Gracias a todos los grupos por este debate, que es justamente el debate que nosotros pedimos en los puntos 1 y 2, que se lleve a la Conferencia Sectorial de Educación, sería interesantísimo y llegar a acuerdos.

En primer lugar comentar sobre lo que se ha dicho aquí por los grupos del PSOE, de MÉS y de Podemos, que hablaban en cuanto al punto 1, han hablado mucho de autonomía de la universidad, de los centros, de recentralización. Bueno, no sé, muchos temas, pero nosotros únicamente nos hemos centrado en el alumno. Nosotros estamos diciendo que hay una prueba para que un alumno opte a una única plaza, porque la universidad es todo un mismo territorio, entonces creemos que no es justo que para una única plaza haya 17 exámenes diferentes, donde se ha estudiado el contenido, los enunciados de esos exámenes. No hacemos esta iniciativa porque así lo queramos Ciudadanos, sino porque hay unos estudios hechos, donde se han comparado los diferentes enunciados de los 17 exámenes diferentes y sí se han visto grandísimas diferencias entre la dificultad de estos exámenes.

Como bien ha dicho la Sra. Vilaret, yo soy bióloga, soy bioquímica y efectivamente sé muy bien lo que es un examen fácil de selectividad, de biología o de ciencias de la tierra, y sé lo que es muy bien un examen más dificultoso, que sea más competencial o más de extraer resultados. Por lo tanto, sí que se da esa variedad de dificultad en los exámenes y nosotros creemos que para acceder a una única plaza de medicina en una de las universidades, no puede haber 17 exámenes diferentes, con diferente dificultad. De hecho, aquí en Balears se han anulado exámenes de oposición porque ha habido pequeñas dificultades, o diferencias entre exámenes por la mañana y por la tarde.

Únicamente nos estamos centrando en el alumno y en esas plazas, en saber que tenemos circunscripción única en las universidades y que no puede haber 17 exámenes diferentes con dificultades diferentes, porque se juega el futuro y la ilusión de un alumno para estudiar su carrera. Por lo tanto, sí que vemos importante que todas las universidades se unan y hagan un examen con un único tipo de dificultad para que así

todos los alumnos tengan esa misma oportunidad e igualdad para acceder a la plaza.

Y después, en cuanto a las tasas, nosotros sí que creemos, porque es una tasa que es obligatoria y, si no, no puedes acceder a un examen obligatorio para poder entrar a una universidad, por lo tanto, sí que creemos que esa tasa debe ser la misma para todos los alumnos.

Y por último, en cuanto a dar transparencia a la realidad de un centro, miren, yo no lo sé, pero no hemos de tener miedo a la realidad, no hemos de tener miedo a mostrar lo que tenemos en un centro, nuestros alumnos, las notas que sacan, porque la realidad es el primer paso para con naturalidad saber nuestras fortalezas y decir a los padres..., es nuestro trabajo. Es que no sé por qué la transparencia tiene que dar tanto miedo, la verdad es que no lo entiendo, yo cuando es dar transparencia a la nota de selectividad, a la media de los alumnos en selectividad y la media de lo que se saca en bachillerato y colgarlo, como lo tienen otras tantas comunidades autónomas, como lo tiene Valencia, como lo tiene Madrid, como lo tienen tantas otras universidades autónomas, y creo yo que nadie se ha muerto, ni ha pasado nada. Únicamente es que los padres digan, mira, en este centro tienen más nota, o menos nota, pues lo llevo o no lo llevo. Es que dar transparencia a la realidad no sé por qué tiene que dar miedo, no sé por qué hay tanta..., que sí rankings, que sí segregar. No lo sé.

Bueno, nosotros creemos que la transparencia es un pilar fundamental, no nos tiene que dar miedo exponer una realidad y además se expone únicamente porque los padres puedan decidir qué centro quieren escoger, que sepan la realidad del centro y ya está, y nada más. Creo que es un buen pilar eso de la transparencia y no tener miedo.

Y bueno nada, únicamente agradecer al grupo que va a apoyar esta iniciativa y al resto de grupos pues agradecer este debate, que ojalá lo podamos tener pronto porque nosotros seguiremos luchando para que este debate se dé en la comisión interterritorial, allí en el Congreso.

Y nada más. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Acabat el debat passam a votar la proposició no de llei RGE núm. 8446/18.

Vots a favor?

LA SRA. SECRETÀRIA:

5 vots a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vots en contra?

LA SRA. SECRETÀRIA:

8 vots en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Abstencions no n'hi ha.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 8446/18, relativa a harmonització de continguts i taxes en l'avaluació de batxillerat per a l'accés a la universitat, EBAU.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS